

I samarbejde med Hejnsvig Sognearkiv begyndte Kirkebladet i oktober/november 2006 en historisk serie om præster op gennem tiden i Hejnsvig sogn helt fra Reformationen og frem til i dag.

Vi vil meget gerne høre gode, sjove og troværdige historier om præsterne i Hejnsvig sogn og evt. modtage billeder til brug i kirkebladet.

På forhånd tak for god hjælp også når vi fra kirkebladsredaktionen kommer forbi for at spørge ind til en god historie.

Kirkebladsredaktionen

(Se tidligere artikler på www.hejnsvigbynet.dk - under "Egnehistorie")

Pastor Hans Boyen Rasmussen, i Hejnsvig Sogn fra 1931 til 1939

Hans Boyen Rasmussen blev født d. 14. februar 1900 i Gødvad Sogn ved Silkeborg. Han var søn af mælkehandler Jens Boyen Rasmussen og hustru Laura Helene Andersen.

Fra 1916 - 23 var han ansat indenfor købmandsbranchen, hvor han både havde sin læretid og sit arbejde som kommis i Århus. Boyen Rasmussen var også meget engageret socialt og kristeligt i sin Århus-tid. I 1925 blev han student fra Rønde, og i 1931 blev han uddannet cand. Theol fra Århus. Hans første embede var således Hejnsvig, hvor han blev ansat pr. 1. juli 1931. Da han kom til Hejnsvig var han ugift, men forlovet.

I den første tid havde han en husbestyrerinde til at klare husholdningen. D. 31. maj 1932 blev han gift med Margrethe (kaldet Grethe) Andersen, født d. 27. oktober 1907 i Gjellerup Sogn. Grethe var ikke Boyen Rasmussens husbestyrerinde, men hans tidligere omtalte forlovede!

Blandt børn og unge

Embedet i Hejnsvig var Boyen Rasmussens første embede i en tid, hvor det var vanskeligt at få embede. Men Boyen Rasmussen viste sig hurtigt som en dygtig og flittig und præst, som samlede mange og kirkegangen voksede. Han var god til at tage sig af

ungdommen, som han samlede i præsteboligen en gang om måneden. De fik lov at bruge hele huset, men der kunne også være op til 80 unge. Der blev serveret kaffe, og ungdommen var på skift med til serveringen. Der blev lært mange nye sange der, og det var noget der blev sat pris på. Pastor Boyen Rasmussen var med til at starte sommerlejre for unge indenfor KFUM & K på

Boyen Rasmussen med familie i 1939 kort før afrejsen fra Hejnsvig Sogn.

“Grænseborgen” ved Hejls / Sdr. Bjert. Både vinterlejre og sommerlejre stod han for, og hele familien var med på lejrene, både hans kone Grethe og børnene Else, Jens Erik og Arne. Senere fik de endnu to børn. Boyen Rasmussen engagerede sig i det hele taget meget i de unges ve og vel og i deres åndelige udvikling. Han blev hurtigt kredsformand for KFUM & K og ledede de store ungdomsmøder i Grindsted.

Donslund var noget særligt

I missionshuset var Boyen Rasmussen også meget aktiv. Han indledte eller sluttede altid aftenene i missionshuset. I Donslund missionshus var han sammen med Andreas Thomsen, formand for Indre Mission i Donslund, og lærer Christensen med til at indføre gudstjeneste i missionshuset en eftermiddag i missionsugen i februar. Boyen Rasmussen fik et særligt forhold til Donslund, bl.a. p.g.a. disse gudstjenester og nære bekendtskaber i Donslund, hvor han ofte kom på besøg efter sin afrejse som præst.

Som prædikant var han klar i sin forkyndelse. Han forkyndte ordet med klare, rene linier. Som præst var han afholdt også for sine mange husbesøg. Han kom gerne på fødselsdagsbesøg. Mange gange stod han for en hjemmealtergang hos syge eller døende i sognet. Som årene gik, blev Boyen Rasmussen inspireret af Oxfordbevægelsen, hvilket dog kun delvis kom til at

præge hans forkyndelse. Uden tvivl har hans tidligere sociale engagement i Århus-tiden og hans kontakter til Oxfordbevægelsen været med til at skabe kontakter, som førte til hans næste job. (Om Oxfordbevægelsen - se faktaboks!)

Leder af Kirkens Korshær

Da han d. 27. juli 1939 rejste fra Hejnsvig, blev han ansat som chef for Kirkens Korshær og samtidig præst ved Helligkors Kirke. I Hejnsvig var der vemod over at sognets præst rejste, men samtidig en vis stolthed over, at Hejnsvig “kom på landkortet” i København, og at sognets præst var blevet kaldet til øverste leder for Korshæren.

Boyen Rasmussens svigerforældre boede på den store gård Lundgård ved Herning, og et familiebesøg blev ofte kombineret med besøg i Hejnsvig, hvor han blev inviteret som privatperson og som taler i missionshus og prædikant i kirken.

Han var chef for Kirkens Korshær indtil 1946, hvor han blev afløst af Haldor Hald, den senere biskop på Lolland-Falster. Boyen Rasmussen virkede trofast og ihærdig for Kirkens Korshær igennem alle de svære år i anden verdenskrig. Hans virke er blevet beskrevet med følgende ord: “Den mere anonyme H. Boyen Rasmussen kom til og ledte med held Korshæren gennem krigsårene.”

Præster i Hejnsvig sogn

Boyen Rasmussen og frue - Konfirmation i 1935.

Familien Boyen Rasmussen, køkkentanter og lejrtanter på sommerlejren "Grænseborg".

Pioner i Emdrup Sogn

Han valgte selv at træde tilbage i 1946 for at være med til et pionerarbejde i Emdrup Sogn. Helt tilbage i 1920 opstod tanken om en lokal kirke i Emdrup. Boyen Rasmussen var én af de to første præster, som blev ansat i 1946. Den første gudstjeneste blev holdt i en barakkirke i KFUM-parken d. 8. september 1946. Emdrup Sogn blev oprettet officielt i 1947 udskilt fra Bispebjerg Sogn. Barakkirken blev senere afløst af den nuværende Emdrup Kirke, som ligger ned til Utterslev

Mose. Boyen Rasmussen var én af hovedkræfterne bag byggeriet af den nye Emdrup Kirke, som blev indviet i marts 1961. Han virkede i Emdrup Sogn til sin død i 1965.

Æblet falder ikke langt fra stammen, idet pastor Boyen Rasmussens søn, Hans Jørgen Boyen Rasmussen, født i 1945, også har virket som sognepræst, senest i Frederiksberg Kirke i København, hvorfra han gik på pension i 2005.

FAKTA om Oxfordbevægelsen!

Oxfordbevægelsen har sin begyndelse i 1930'erne, hvor den amerikanske præst, Frank Buchman, kom på besøg på universitetet i Oxford, og en kreds af studerende og undervisere blev inspireret af hans budskab. Buchman havde været studentpræst i USA og missionær i Kina. Hans oplevelse var, at hverken diplomati eller nedrustningskonferencer kunne forhindre de voksende konflikter i verden. De kunne heller ikke skabe den nye sociale orden, som så mange håbede på.

Buchman mente, at der mere var brug for et handlingsprogram: en personlig forvandling, der kunne medvirke til en social forandring, særligt en forandring i forholdet mellem racer og folkeslag. Buchman lagde især vægt på det personlige gudsforhold:

Enhver må vende sig til Gud og lade Gud give den enkelte instruktioner i alle livets aspekter, særligt på det moralske område. Derfor kaldes bevægelsen også "moralisk oprustning".

I 1935 kom en international gruppe fra Oxfordbevægelsen til Danmark. Den afholdt en række store møder og fik udbredt tilslutning i Danmark. Bevægelsen bliver nævnt i tv-serien Matador, hvor mange af byens fine damer følger dens råd.

Kirkens Korshær i Danmark har også været optaget af Oxfordbevægelsens tanker for et bedre samfund. I flere lande var der dog en tendens til, at tankerne fik en udelukkende politisk drejning væk fra den oprindelige åndelige dimension.

En præste-MOSAIK!

Med præsteartiklerne ønsker vi at tegne en "mosaik" af hver enkelt af præsterne i Hejnsvig sogn i 1900-tallet. Med "mosaik" mener vi et farverigt minde-portræt sammenstykket af forskellige erindringsglimt fra sognets beboere om deres daværende præst. Der er

således ikke tale om en levnedsbekrivelse fra fødsel til død eller en detaljeret beskrivelse af hver enkelt præsts data og virke, men vi ønsker at fortælle om personlige egenskaber og karaktertræk ud fra oplevelser, som stadig huskes af nuværende beboere i sognet.

”

Pastor Boyen Rasmussen var med til at starte sommerlejre for KFUM & K på "Grænseborg" ved Sdr. Bjert. En af sangene gik på melodien "jeg er havren" og fortælleren husker den stadig:

"Havregrød er lejrens første mad, havregrød gør både sund og glad, havregrøden går sin sejrsgang, hør blot havregrødens egen sang."

"Jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam, jam" og hvad man så siger eller gør, kommer der dog aldrig noget smør"

En mosaik af erindringer!

” Pastor Boyen Rasmussen: "Når vi nu rejser, er der mange bånd, der binder, og jeg føler mig ikke mindst knyttet til Donslund; det er måske fordi vi har forstået hinanden bedst. Jeg tænker særligt på glæden ved at holde gudstjeneste i Donslund og vil rette en tak til lærer Christensen, Donslund, fordi han hjalp med at få gudstjenesten sat i gang, og for hjælpen ved den."

” Konfirmandundervisningen foregik i missionshuset, da der ikke var plads i konfirmandstuen. Der skulle læres noget, så der blev givet en hel salme for ad gangen. Vi gik til præst en hel fredag formiddag, og han var meget striks. Jeg var nervøs på konfirmationsdagen, for vi skulle overhøres i katekismestof og trosbekendelsen.

” Sidste søndag aften i hver måned var vi unge samlet i præstegården. Vi kom fra sognet, men mange kom også udensogns fra. Vi fik lov til at være i stuerne, og det var stort. Vi har nydt mange gode søndag aftner i præstegården.

” Boyen Rasmussen var en meget kreativ mand og han malede blandt andet udsmykningen til missionshusets jubilæum engang, husker jeg. Han kunne pynte et bord som ingen anden.

” I konfirmandtimerne lærte vi noget, og han kunne sætte sig i respekt. Engang kom det frem, at nogle af konfirmanderne havde brugt spændeskiver til at "narre" cigaretter fra cigaretautomaten hos Gunderlund, hvor de unge ofte samledes om aftenen. Næste konfirmandtime indledte Boyen Rasmussen med at erklære, at hvis ikke den eller de skyldige meldte sig, så ville der ikke blive konfirmation det pågældende år. Herefter blev alle sendt hjem på en tænkepause. Det skal siges, at de to skyldige snart efter meldte sig, så der kunne blive afholdt konfirmation samme år.

” Hos familien Boyen Rasmussen havde man både "stor pige" (tjenestepige på 18 år) og "lille pige" (barnepige på 14 år). Min opgave som "lille pige" var at passe børnene om formiddagen, men også på sommer- og vinterlejre, hvor hr. og fru Boyen Rasmussen begge deltog i lejraktiviteterne og derfor ikke havde så meget tid til børnene. Jeg var også med på familiebesøg for at passe præstebørnene.

”

Han fortalte os om Oxford-bevægelsen og om de "5 B'er" - eller de "5 absolute"! Vi havde vanskeligt ved at forstå det, men vi kunne mærke, at han var optaget af det.